

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/227/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212332
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912212332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľky: S. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., J. XXX, zast. JUDr. Jánom Čipkom, advokátom, P., J. XXX, proti odporcom: 1/ L. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., F. XX, 2/ C. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., V. Y. XXX, o zaplatenie 5.680,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/344/2012-96 zo dňa 22. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol a vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporčkyni 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.774,53 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke spoločne a nerozdielne 9 %-né úroky z omeškania ročne zo sumy 1.094,53 Eur od 28. 09. 2010 až do zaplatenia a odporčkovi 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľke 9 %-né úroky z omeškania ročne zo sumy 3.905,47 Eur od 28. 09. 2010 až do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Ďalej uložil odporčkovi 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľke 9,25 %-né úroky z omeškania ročne zo sumy 980,- Eur od 08. 11. 2011 až do zaplatenia v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odporčkyni 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke 9,25 %-né úroky z omeškania ročne zo sumy 680,- Eur od 08. 11. 2011 až do zaplatenia v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol. Odporčkovi 1/ uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet okresného súdu súdny poplatok za konanie vo výške 16,50 Eur a odporčkyni 2/ uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet okresného súdu súdny poplatok za konanie vo výške 123,50 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet okresného súdu trovy konania, každému po 23,88 Eur, do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že navrhovateľka nie je povinná zaplatiť Slovenskej republike trovy konania. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd poukázal na to, že navrhovateľka v pôvodne podanom návrhu žiadala, aby súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia spoločne a nerozdielne vo výške 6.660,- Eur s príslušenstvom. V priebehu súdneho konania s prihladnutím na rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/51/2013, ktorým bol odporca 1/ zviazaný na náhradu škody vo výške 5.980,- Eur navrhovateľke, zmenila navrhovateľka návrh v tom smere, že žiadala zviazať odporčkyni 2/ na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.680,- Eur s úrokmi z omeškania a odporcu 1/ len na

úroky z omeškania, a to všetko na základe neplatne uzavretej kúpnej zmluvy. Prvostupňový súd pripustil zmenu návrhu navrhovateľky, po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný vo vzťahu k odporkyňi 2/ len do výšky 1.774,30 Eur vrátane príslušenstva z tejto istiny ako aj v časti príslušenstva vo vzťahu k odporcom zo sumy 1.094,53 Eur a vo vzťahu k odporcovi 1/ zo sumy 3.905,45 Eur a sumy 980,- Eur, vo vzťahu k odporkyňi 2/ zo sumy 680,- Eur. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľky považoval za nedôvodný. Poukázal na to, že vzhľadom k skutočnosti, že odporca 1/ bol trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 2T/51/2013 zo dňa 22. 04. 2013 zaviazaný uhradiť navrhovateľke sumu 5.980,- Eur, navrhovateľka si voči odporcovi 1/ uplatňovala len úroky z omeškania z poskytnutých finančných prostriedkov. Podľa poslednej zmeny návrhu zo dňa 18. 06. 2014 navrhovateľka si uplatňovala voči odporkyňi 2/ zaplatenie sumy 5.680,- Eur. Poukázal na to, že nespornou sumou bola suma 680,- Eur, ktorú zaslala navrhovateľka odporkyňi 2/ dňa 07. 11. 2011, ktorú sumu odporkyňa 2/ bola ochotná navrhovateľke aj vrátiť. Vo vzťahu k sume 1.094,50 Eur poukázal na to, že ide o celkovú sumu nedoplatku na nájomnom za byt odporcov, ktorý bol v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, ktoré finančné prostriedky navrhovateľka vyrovnala správcovi bytu dňa 27. 09. 2010 a z týchto dôvodov súd zaviazal odporkyňu 2/ na zaplatenie sumy 1.094,53 Eur, keďže sa jedná o finančné prostriedky, ktorými navrhovateľka vyrovnala dlh na byte odporcov, ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, jedná sa teda o spoločnú vec, kde z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí v zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú obaja manželia - odporcovia 1/ a 2/ oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, a preto v tejto časti nároku spoločne a nerozdielne s odporcom 1/, ktorý bol zaviazaný na túto sumu trestným rozkazom, zodpovedá aj odporkyňa 2/, ako spoluvlastníčka bytu, keďže navrhovateľka plnila za odporcov to, čo ako vlastníci bytu mali povinnosť uhradiť odporcovia. Vo vzťahu k ďalšej sume, ktorú si navrhovateľka uplatňovala voči odporkyňi 2/, a to sumu 3.905,47 Eur, prvostupňový súd poukázal na to, že túto sumu prevzal len odporca 1/ dňa 27. 09. 2010 v kancelárii správcu bez bytu, pričom odporca 1/ tvrdil, že polovičku z finančných prostriedkov, ktoré takto obdržal od navrhovateľky, dal odporkyňi 2/, keď ich odniesol do ich spoločného bytu, od ktorého mal kľúče len on a odporkyňa, peniaze jej nechal na poličke v byte, nevidel, či ich skutočne fyzicky prevzala, ale keďže kľúče od bytu mala len ona, vychádzal z toho, že ich prevzala, čo podľa odporcu 1/ podporuje aj tá skutočnosť, že odporkyňa 2/ prevzala sumu 680,- Eur, ktorú jej zaslala navrhovateľka osobitne. Prvostupňový súd sa vysporiadával s otázkou, či v danom prípade ide o bezdôvodné obohatenie, za ktoré by mala zodpovedať aj odporkyňa 2/ spoločne a nerozdielne s odporcom 1/ v súvislosti s vybavovaním záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí. Súd ustálil, že v danom prípade prevzatie finančných prostriedkov od navrhovateľky len odporcom 1/, ktoré finančné prostriedky pochádzali mimo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov - odporcov 1/ a 2/, nemožno hodnotiť ako spoločnú vec odporcov 1/ a 2/, z ktorých právnych úkonov týkajúcich sa týchto finančných prostriedkov by mali byť zaviazaní odporcovia 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Odporca 2/ a navrhovateľka nepreukázali, že by odporkyňa 2/ aspoň odsúhlasila prevzatie týchto finančných prostriedkov odporcom 1/ od navrhovateľky. Keďže pri prevzatí finančných prostriedkov od navrhovateľky len odporcom 1/ išlo o právny úkon mimo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov - odporcov 1/ a 2/, keďže nešlo o spoločné finančné prostriedky odporcov 1/ a 2/, je z toho právneho úkonu a z jeho následkov s poukazom aj na prípadné bezdôvodné obohatenie v prípade neplatnosti právneho úkonu zaviazaný len odporca 1/, keďže nešlo o spoločnú vec odporcov 1/ a 2/. Z týchto dôvodov súd vo vzťahu k zaplateniu sumy 3.905,45 Eur s príslušenstvom návrh navrhovateľky voči odporkyňi 2/ zamietol. Súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľke sumu 1.774,53 Eur, ktorá pozostáva zo sumy 680,- Eur, ktorá bola odporkyňi 2/ zaslaná navrhovateľkou a ktorú táto prevzala a sumy 1.094,53 Eur, ktorá predstavuje spoločný záväzok s odporcom 1/ titulom úhrady nedoplatku na nájomnom navrhovateľkou za spoločný byt odporcov. Prvostupňový súd ďalej poukázal na to, že navrhovateľka nepreukázala, že by zo sumy 3.905,45 Eur, ktorú sumu prevzal odporca 1/ od navrhovateľky, bola odporkyňa 2/ prevzala aspoň časť finančných prostriedkov, keďže jediným dôkazom bola výpoveď odporcu 1/, ktorý tvrdil, že peniaze nechal odporkyňi 2/ v byte na poličke, avšak nevedel preukázať, že by tieto peniaze fyzicky odporkyňa 2/ aj prevzala, ktorú skutočnosť odporkyňa 2/ popierala a takto ostala spornou aj samotná okolnosť, či vôbec odporca 1/ nejaké finančné prostriedky v byte pre odporkyňu 2/ zanechal. Vo vzťahu k požadovanému príslušenstvu, a to úrokom z omeškania, súd priznal úroky z omeškania zo sumy 1.094,53 Eur od 28. 09. 2010 do zaplatenia vo výške 9 % ročne od odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, keďže títo sú spoločne a nerozdielne zaviazaní len z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci, teda len v časti, pokiaľ navrhovateľka uhradila za odporcov nedoplatky na nájomnom v sume 1.094,53 Eur. Vo zvyšnej časti nároku 3.905,45 Eur ide o samostatný záväzok odporcu 1/, ktorý je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. Ďalším nárokom navrhovateľky boli úroky z omeškania voči odporcovi 1/ zo sumy 980,- Eur, pričom tento nepopieral poskytnutie týchto finančných prostriedkov zo strany navrhovateľky v súvislosti s neplatnou

kúpnu zmluvou a keďže odporca 1/ bezdôvodné obohatenie nevydal po tom, ako ho získal, uložil povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľke aj úroky z omeškania zo sumy 980,- Eur od 08. 11. 2011 do zaplataenia. Zároveň súd priznal navrhovateľke aj príslušenstvo, a to úroky z omeškania zo sumy 680,- Eur od odporkyni 2/, ktorá nepopierala poskytnutie týchto finančných prostriedkov zo strany navrhovateľky a keďže odporkyňa 2/ bezdôvodné obohatenie nevydala po tom, ako ho získala od navrhovateľky dňa 07. 11. 2011, súd uložil povinnosť zaplatiť odporkyni 2/ navrhovateľke aj úroky z omeškania zo sumy 680,- Eur od 08. 11. 2011 do zaplataenia. Vec právne posúdil podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k príslušenstvu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p., keďže každý účastník mal vo veci úspech len čiastočný, súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu čo do výroku súdu, ktorým súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietol a čo do výroku súdu, ktorým žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, podala odvolanie navrhovateľka. V odvolaní poukázala na to, že napadnutým rozsudkom súd okrem iného zamietol návrh navrhovateľky voči odporkyni 2/ na zaplataenie sumy 3.905,47 Eur spolu s odporcom a žiadnemu z účastníkov súd nepriznal právo na náhradu trov konania. S rozhodnutím súdu v odvolaní napadnutej časti nesúhlasí, podľa jej názoru bolo preukázané v priebehu dokazovania, že odporkyňa 2/ mala vedomosť o tom, že byt vo vlastníctve odporcov má záujem navrhovateľka kúpiť. Rovnako vedela aj o výške dohodnutej kúpnej ceny. Z návrhu kúpnej zmluvy, ktorú odporca 1/ podpísal dňa 08. 10. 2011, mala odporkyňa 2/ vedomosť o tom, že záloha na kúpnu cenu vo výške 5.000,- Eur (z toho časť vo výške 1.094,53 Eur bola vyplatená správcovi bytu a časť vo výške 3.905,47 Eur prevzal odporca 1/), bola zaplataená navrhovateľkou. Nestotožňuje sa preto s dôvodmi napadnutého rozhodnutia v tom smere, že prevzatie takejto zálohy na kúpu bytu v BSM odporcov nemožno považovať za právny úkon mimo sféry BSM. V prípade zaplataenej zálohy išlo nesporene o spoločné finančné prostriedky odporcov, a to bez ohľadu na to, že ich prevzal len odporca 1/, opačný záver by potom predpokladal, že aj zaplataenie sumy 1.094,53 Eur, ako dlh odporcov, by nemal tvoriť sféru BSM. Poukázala, že v BSM je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva. Suma 3.905,47 Eur sa teda stala súčasťou majetku BSM, pretože túto sumu odporca 1/, v tom čase manžel odporkyne 2/, prevzal. Ak v konečnom dôsledku nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy z takého právneho úkonu - prevzatia zálohy na zaplataenie kúpnej ceny, majú byť povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Je potom vecou ich vzájomného vypořádania po rozvode manželstva, akým spôsobom sa tento spoločný záväzok, a teda spoločný majetok, vypořádava v súlade s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka.

Vo vzťahu k trovám konania poukázala na to, že najmä vo vzťahu k odporcovi 1/ mala vo veci neúspech v pomerne nepatrnej časti, a to do sumy 680,- Eur, ktorú poukázala priamo odporkyni 2/. O tom, že v čase poukázania tejto sumy odporcovia už neboli manželmi, sa dozvedela až v priebehu konania. V čase podávania návrhu však odporca 1/ jej dlhoval uplatnenú sumu vo výške 5.980,- Eur. K späťvzatiu návrhu voči odporcovi 1/ pristúpila z dôvodu prekážky právoplatne rozsúdenej veci, lebo odporca 1/ bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/51/2013 zo dňa 22. 04. 2013 okrem iného zaviazaný zaplatiť jej aj škodu vo výške 5.980,- Eur. Súd mal pri rozhodovaní o trovách konania využiť ustanovenie § 142 ods. 3 O. s. p. a priznať jej právo na náhradu trov konania, a to aj napriek tomu, že jej právnu službu vo veci poskytuje advokát, ktorého jej určilo na zastupovanie centrum právnej pomoci. Má za to, že existujú dôvody odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p., navrhla, aby odvolací súd podľa § 220 O. s. p. v napadnutej časti rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že odporkyňa 2/ zaviazá zaplatiť navrhovateľke sumu 3.905,47 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.905,47 Eur od 28. 09. 2010 až do zaplataenia a uloží odporcom povinnosť zaplatiť jej trovy prvostupňového konania vo výške 2.203,58 Eur. Uplatnila trovy odvolacieho konania vo výške 446,51 Eur.

Odporcovia 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrili.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že sa s rozhodnutím prvostupňového súdu vysloveným v napadnutom rozhodnutí ako aj s jeho dôvodmi, ktoré sú zrozumiteľné, presvedčivé a jasné, v celom rozsahu stotožňuje. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k názoru, že prvostupňový súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu navrhovateľky dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za prijateľné, pretože s námietkami, ktoré navrhovateľka uviedla v odvolaní, sa prvostupňový súd vysporiadal, čo vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia. Navrhovateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadnu podstatnú skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe prvostupňového súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu návrh navrhovateľky je dôvodný iba v rozsahu, ako to uviedol vo výroku svojho rozhodnutia prvostupňový súd. Odvolací súd poukazuje na to, že čo sa týka istiny, predmetom konania bol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala zaplata sumy 5.680,- Eur, už iba vo vzťahu k odporkyňi 2/, keďže odporca 1/ na zaplata istiny, ktorá je predmetom sporu, bol zaviazaný v rámci trestného konania vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2T/51/2013 trestným rozkazom zo dňa 22. 04. 2013, ktorým uložil odporcovi 1/, ako obvinenému, povinnosť nahradit navrhovateľke, ako poškodenej, škodu vo výške 5.980,- Eur, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal navrhovateľ poškodenu na občianske súdne konanie. Týmto trestným rozkazom súd uznal odporcu 1/ za vinného z dôvodu, že dňa 27. 09. 2010 v kancelárii v podniku R. H. V. s.r.o. po predchádzajúcej ústnej dohode s kupujúcou S. E., ktorá sa týkala kúpy bytu č. X v bytovom dome č. XXX na ulici V. Y. v V., prevzal od S. E., ako kupujúcej, finančnú zálohu na kúpu bytu v sume 5.000,- Eur, z ktorej bol v ten istý deň vyplatený dlh uvedeného bytu vo výške 1.094,53 Eur správcovi bytu a následne prevzal od S. E. v presne nezistené dni roku 2011 aj finančné čiastky 300,- Eur a 680,- Eur s prísľubom, že vybaví všetky doklady ohľadne prevodu vlastníckeho práva k bytu na kupujúcu S. E. a už pri prevzatí zálohy vo výške 5.000,- Eur vedel, že k prevodu vlastníckeho práva k predmetnému bytu, ktorého bol vlastníkom spolu s manželkou C. P., v bezpodielovom vlastníctve manželov nemôže dôjsť, nakoľko jeho manželka o tomto predaji nemala vedomosť a na dome boli viazané v predmetnom období viaceré exekučné ťarchy, čím spáchal prečin podvodu. Ani vykonaným dokazovaním vo veci, ktorá je predmetom tohto konania, nebolo preukázané, že by odporkyňa 2/ akýmkoľvek spôsobom jednala o konkrétnom predaji bytu s navrhovateľkou a že by s týmto predajom súhlasila, resp. uzavrela nejakú zmluvu. Správne teda prvostupňový súd ustálil, že iba vo vzťahu k sume 1.094,53 Eur, ktorá suma bola vyplatená správcovi bytu ako nedoplatok viažuci sa k bytu odporcov, ktorý v tom čase bol v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcov a ktoré finančné prostriedky navrhovateľka vyrovnala správcovi bytu dňa 27. 09. 2010, ide o spoločnú vec, pričom z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto prvostupňový súd správne ustálil, že v tejto časti nároku spoločne a nerozdielne s odporcom 1/, ktorý bol zaviazaný na túto sumu trestným rozkazom, zodpovedá aj odporkyňa 2/, ako spoluvlastníčka bytu, keďže navrhovateľka plnila za odporcov to, čo ako vlastníci bytu mali povinnosť správcovi bytu uhradiť odporcovia 1/ a 2/. V tejto časti sa teda odporkyňa 2/ rovnako ako odporca 1/ na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatili. Keďže však odporca 1/ bol na zaplata tejto sumy zaviazaný už vyššie uvedeným trestným rozkazom, prvostupňový súd správne rozhodol, že aj odporkyňi 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.094,53 Eur vrátane prísľušenstva z tejto sumy aplikujúc ustanovenie § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keď odporkyňa 2/ sa v tejto časti bezdôvodne obohatila na úkor navrhovateľky tým, že navrhovateľka za odporkyňu plnila to, čo mala plniť odporkyňa 2/. Pokiaľ navrhovateľka v podanom odvolaní namietala, že aj časť zálohy na kúpnu cenu bytu vo výške 3.905,48 Eur sa stala súčasťou majetku BSM, prvostupňový súd vec správne posúdil na základe zisteného skutkového stavu. Je nepochybné, že odporkyňa 2/ túto sumu od navrhovateľky neprevzala, túto sumu prevzal len odporca 1/ dňa 27. 09. 2010 v kancelárii správcu bytu, pričom vzhľadom na zistený skutkový stav, súd aj správne ustálil, že sa nejednalo o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí, keďže odporkyňa 2/ žiadnym spôsobom nekonala vo vzťahu k uzavretiu kúpnej zmluvy, čo napokon nepochybne vyplýva aj z rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/51/2013. Ani v tomto konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa 2/ súhlasila s uzavretím konkrétnej zmluvy s navrhovateľkou, ktorá zmluva sa mala týkať kúpy bytu, pričom zároveň sa nejednalo o bežnú vec v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto prvostupňový súd správne ustálil, že prevzatie finančných prostriedkov od navrhovateľky len odporcom 1/, ktoré

finančné prostriedky pochádzali mimo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov - odporcov 1/ a 2/, nemožno hodnotiť ako spoločnú vec odporcov 1/ a 2/, z ktorých právnych úkonov týkajúcich sa týchto finančných prostriedkov mali byť zaviazaní odporcovia 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne. Správne zároveň ustálil prvostupňový súd, že išlo o právny úkon mimo sféry bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto nebolo možné zaviazať na zaplatenie sumy 3.905,47 Eur odporkyňu 2/ spolu s odporcom 1/, teda prvostupňový súd návrh v tejto časti voči odporkyňi 2/ správne právne posúdil, keď návrh v tejto časti zamietol. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa 2/prevzala ďalšiu sumu 680,- Eur, ktorá bola zasielaná poštou, preto súd správne uložil odporkyňi 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.774,50 Eur, ktorá pozostávala zo sumy 1.094,50 Eur, ktorá čiastka predstavuje spoločný záväzok s odporcom 1/ titulom úhrady nedoplatku navrhovateľkou za spoločný byt odporcov správcom bytu a sumy 680,- Eur, ktorú sumu prevzala odporkyňa 2/, ktorú skutočnosť odporkyňa 2/ ani žiadnym spôsobom nenamietala. Z týchto dôvodov preto prvostupňový súd návrh vo vzťahu k odporkyňi 2/ v prevyšujúcej časti zamietol, čo sa týka istiny aj príslušenstva.

Keďže podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkový záverom a vec správne právne posúdil, odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, čo sa týka výroku, v ktorom návrh navrhovateľky v prevyšujúcej časti zamietol, potvrdil.

Odvolací súd uvádza, že preskúmaním veci odvolací súd dospel k názoru, že aj vo výroku, ktorým súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom o trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., rozhodol správne. Je nepochybné, že navrhovateľka v podanom návrhu zo dňa 25. 09. 2012, ktorý doručila súdu dňa 26. 09. 2012, sa domáhala toho, aby súd uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľke sumu 6.660,- Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.000,- Eur od 28. 09. 2010 do zaplatenia a spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.660,- Eur od 08. 11. 2011 do zaplatenia. V priebehu konania podala návrh, aby súd pripustil zmenu návrhu, pričom ďalej sa domáhala zaplatenia jednotlivých istín a príslušenstva tak, ako je to uvedené už vyššie, súd zmenu návrhu pripustil. Pokiaľ v odvolaní navrhovateľka argumentovala tým, že najmä vo vzťahu k odporcovi 1/ mala úspech v pomerne nepatrnej časti, a to do sumy 680,- Eur, pričom v čase podávania návrhu odporca 1/ jej dlhoval uplatnenú sumu 5.980,- Eur a k späťvzatiu návrhu voči odporcovi 1/ pristúpila z dôvodu prekážky právoplatne rozsúdenej veci, keď odporca 1/ bol trestným rozkazom zviazaný zaplatiť navrhovateľke škodu vo výške 5.980,- Eur, z čoho usúdila, že prvostupňový súd mal pri rozhodovaní o trovách konania využiť ustanovenie § 142 ods. 3 a priznať jej právo na náhradu trov konania, odvolací súd poukazuje na to, že preskúmaním veci vrátane pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/51/2011 zistil, že navrhovateľka už v rámci trestného konania uplatnila od odporcu 1/ sumu 6.000,- Eur dňa 28. 08. 2012 a dňa 20. 09. 2012, t. j. pred podaním žaloby vo veci samej. Z týchto dôvodov neobstojí argument navrhovateľky uvádzaný v odvolaní. Podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím už na hore uvedené bolo po práve aplikovať v súdnej veci ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p., keďže žiaden z účastníkov konania nebol v konaní plne úspešný, všetci účastníci konania mali vo veci úspech len čiastočný, pričom vo vzťahu k navrhovateľke nebolo z dôvodov, ktoré sú už uvedené vyššie, možné aplikovať ustanovenie § 142 ods. 3 O. s. p. Odvolací súd teda aj rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutom výroku vo vzťahu k trovám konania považuje za vecne správne, a preto rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 O. s. p., podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešnými účastníkmi odvolacieho konania boli odporcovia 1/ a 2/, ktorým by v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. prináležalo právo na náhradu trov konania. Keďže si odporcovia 1/ a 2/ žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili a odvolací súd ani nezistil zo spisu, že by im nejaké trovy konania v súvislosti s podaným odvolaním vznikli, odvolací súd rozhodol tak, že odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.